

коррекция, в том числе и «Тиотриазалином». Цель исследования: изучить динамику изменения массы сердца крыс и абсолютной и относительной на фоне моделируемого ожирения и коррекции его препаратом «Тиотриазолин». Объектом исследования было сердце 15 крыс с моделированием ожирения по Xu Z.J., 2010. Животные были разделены на 3 группы: I – с ожирением, которая в качестве коррекции принимала физ.р-р; II – экспериментальная (в качестве коррекции вводили тиотриазолин - 50мг/кг), III – с ожирением, интактная. Полученные результаты обрабатывали методами вариационной статистики. У интактных и контрольных животных масса тела больше по сравнению с крысами экспериментальной группы и составляет в среднем 535500 ± 13500 мг и 534000 ± 165000 мг соответственно, в то время как у животных 2 группы – 467000 ± 80000 мг. Абсолютная масса сердца у группы с моделированным ожирением ($870,0 \pm 140,0$ мг) больше чем у животных экспериментальной группы ($780,0 \pm 150,0$ мг). Относительная масса органа это наиболее значимый контрольный показатель состояния органа и организма в целом. Относительная масса сердца достоверно меньше у животных с ожирением ($0,109 \pm 0,035\%$), чем у животных, получавших в качестве коррекции «Тиотриазолин» ($0,167 \pm 0,018\%$). Таким образом, приём препарата приводит к тенденции снижения, как массы тела, так и абсолютной массы сердца. Учитывая способность «Тиотриазолина» влиять на липидный обмен можно предположить при его назначении происходит нормализация липидного обмена, что требует дальнейшего изучения.

ДОСЛІДЖЕННЯ КОНЦЕНТРАЦІЇ РЕСПІРАБЕЛЬНОГО ПИЛУ У ПОВІТРІ РОБОЧОЇ ЗОНИ ПРАЦІВНИКІВ ПІДПРИЄМСТВА ЧОРНОЇ МЕТАЛУРГІЇ

Шаравара Л.П.

Науковий керівник: доц. Севальнев А.І.
Запорізький державний медичний університет
Кафедра загальної гігієни та екології

Мета дослідження: Провести дослідження концентрації респірабельного пилу (PM₄, PM₁₀) у основних цехах провідного металургійного підприємства. Матеріали та методи: Проведено заміри пилу розміром PM₄ та PM₁₀ у основних цехах металургійного підприємства за допомогою п'єзоелектричного приладу KANOMAX 3521. Отримані результати: Встановлено, що вміст PM₁₀ в аглоцеру становить $1,26 \pm 0,11$ мг/м³, вміст PM₄ - $0,79 \pm 0,07$ мг/м³. У доменному цеху вміст PM₁₀ і PM₄ становить відповідно $1,50 \pm 0,18$ і $0,85 \pm 0,1$ мг/м³. У мартенівському цеху вміст PM₁₀ і PM₄ становить відповідно $0,94 \pm 0,1$ і $0,68 \pm 0,11$ мг/м³. У контрольному механічному цеху вміст PM₁₀ і PM₄ становить відповідно $0,21 \pm 0,02$ і $0,22 \pm 0,02$ мг/м³. Порівняно з контрольним цехом (механічний цех) у всіх досліджених цехах вміст респірабельного пилу PM₁₀ і PM₄ був статистично значимо більшим. Так, в аглоцеру вміст PM₁₀ і PM₄ був відповідно в 6,0 рази ($p \geq 0,001$) і в 3,6 рази ($p \geq 0,001$) більшим, ніж в контролі. В доменному цеху вміст PM₁₀ і PM₄ був відповідно в 7,1 рази ($p \geq 0,001$) і 3,9 рази ($p \geq 0,001$) більшим, а в мартенівському цеху вміст PM₁₀ і PM₄ був відповідно в 4,5 рази ($p \geq 0,001$) і 3,1 рази ($p \geq 0,005$) більшим порівняно з контрольним механічним цехом. Висновки. Оскільки найбільшу небезпеку для розвитку захворювання органів дихання являють частки пилу малого розміру (PM₄, PM₁₀), які здатні проникати в легені людини, необхідно провести дослідження стану здоров'я працівників на даному підприємстві.

ДОСЛІДЖЕННЯ ХАРАКТЕРУ АНАЛЬГЕТИЧНОЇ ДІЇ СПОЛУКИ ПК-66 У ПОРІВНЯННІ З ТРАМАДОЛОМ

Юрченко Г.І., Альчук О.І., Степанюк Н. Г.

Науковий керівник: проф. Степанюк Г.І.
Вінницький національний медичний університет ім. М.І. Пирогова
Кафедра фармакології.

В попередніх скринінгових дослідженнях серед нових похідних 4-оксо(аміно-) хіназоліну нами встановлено, що найбільша анальгетична активність на різних моделях болю притаманна 4-[4-оксо-(4Н)-хіназолін-3-іл] бензойної кислоти (сполучі ПК-66). Характер знеболюючого ефекту ПК-66 раніше не вивчався, що і стало підставою для нашого дослідження. Мета дослідження: виявити наявність чи відсутність опіодергічного компоненту в знеболюючій дії сполучі ПК-66. Матеріали та методи. Дослідження проведено на 28 нелінійних статевозрілих щурах-самцях, розділених на 4 групи (n = 7). Щурам I та II групи за 30 хв до моделювання болювого відчуття (занурення хвоста у воду t = 50°C) вводили в/оч відповідно трамадол (33 мг/кг) та ПК-66 (1мг/кг). Тваринам III та IV групи поряд з трамадолом та ПК-66 відповідно вводили в/оч налоксон (1 мг/кг). Результати та їх обговорення. Встановлено, що налоксон проявляє чіткий антагонізм відносно анальгетичного ефекту трамадолу, що узгоджується з даними інших дослідників. На відміну від цього, при поєднанні налоксону з ПК-66 не відмічено послаблення величини знеболюючої дії даної сполучі. Результати проведеного дослідження дають підставу стверджувати, що сполучі ПК-66 відноситься до числа ненаркотичних анальгетиків. Висновок. У знеболюючій дії сполучі ПК-66, на відміну від трамадолу, відсутній опіодергічний компонент.